

”Det var någon som stack mig pappa”

Barn som deltagare i enskilda föräldrasamtal vid BVC

Henning Årman, Camilla Rindstedt

Henning Årman, postdoktor, Barn- och ungdomsvetenskapliga institutionen,
Stockholms universitet, E-post: henning.arman@buv.su.se

Camilla Rindstedt, docent, Barn- och ungdomsvetenskapliga institutionen,
Stockholms universitet. E-post: camilla.rindstedt@buv.su.se

DOI:

Enskilda föräldrasamtal med pappan eller den icke-födande föräldern är en ny rutin på barnavårdscentraler i Sverige. I forskningsprojektet *Pappa med barn* studeras dessa samtal och i denna artikel riktar vi fokus på barnets roll under samtalen. Med samtalsanalytiska verktyg analyseras videospelade sköterske-barn-pappa interaktioner med syfte att visa på hur det pre-verbala barnet har en aktiv roll som deltagare det institutionella samtalet. Detta antingen då de själva initierar samspel med de vuxna eller genom att de vuxna talar till varandra ”genom barnet”. Rutiner för barns närvaro vid de enskilda föräldrasamtalen skiljer sig åt mellan mottagningar. Genom att belysa ett antal återkommande interaktionella fenomen kan studien fungera som underlag för en diskussion om hur barnets närvaro påverkar det enskilda föräldrasamtalet till form och innehåll.

Individual parenting interviews with the father or non-birthing parent is a new routine at the Child Health Center in Sweden. In the research project *Fathers and children in child health care* these interviews are studied and in this article, we focus on the child's participation. With the help of conversation analysis, we analyze video-recorded nurse-child-parent interactions with the purpose of showing how the pre-verbal child has an active role as participant as they themselves initiate social interactions with the adults or as adults talk to each other as they speak “to and through” the child. Focusing on recurring interactional phenomenon, the study may serve as a starting point for a discussion on how the child's presence shapes the individual parental interview both regarding its form and content.

Inledning

Barnavårdscentralen (BVC) är en central del i den svenska välfärdsstatens folkhälsoarbete. BVC är avgiftsfri och nästan 100% av nyblivna föräldrar är i kontakt med institutionen (Socialstyrelsen, 2014). Historiskt är BVC en institution som har fokuserat på mödrar och barn och forskning visar att pappor upplever sig exkluderade (Fägerskiöld, 2006; Premberg, 2011; SKL, 2018). Med bakgrund mot bland annat detta har nya rutiner introducerats för att mer aktivt bemöta pappor och deras behov (Larsson et al., 2020; Wells et al., 2017). En av de nya rutinerna som började introduceras 2017 är ett enskilt föräldrasamtal med den icke-födande föräldern, bland praktikerna ofta kallat *pappasamtal*. Samtalets syfte är att inkludera den icke-födande föräldern på BVC, identifiera eventuella behov och erbjuda dem stöd i deras roll som föräldrar (SKR, 2024).

Vid de enskilda föräldrasamtalen är barnet ibland närvarande och ibland inte. Detta då mottagningar har olika förhållningssätt till hur de organiserar enskilda föräldrasamtal och hur de bjuder in till samtalet. Denna artikel syftar till att ge underlag för en diskussion om de olika rutiner som finns på BVC rörande barns närvaro vid de enskilda föräldrasamtalen. Vi använder oss i artikeln av samtalsanalytiska metoder för att genom konkreta exempel från naturligt förekommande interaktion vid BVC visa på hur det lilla barnets närvaro påverkar samtalskontexten och hur barnet, som inte själv har ett verbalt språk, kommunicerar under samtalet och kan positioneras som en tredje samtalspartner.

Data och metod

Inom ramen för forskningsprojektet *Pappa med barn: En etnografisk studie av institutionella samtal, BVC och vardagsliv* har data genererats med videoetnografiska metoder (Goodwin, 2006; Ochs et al., 2006; Rindstedt, 2013). Det innebär att forskare deltagit vid, och med hjälp av videokamera dokumenterat, enskilda föräldrasamtal vid fyra BVC-mottagningar i en större stad. Samtliga informanter har samtyckt till deltagande i studien och projektet som helhet har granskats av Etikprovningensmyndigheten och godkänts (diarienumr. 2022-03747-01). Enligt barnhälsovårdens rutiner ska samtalen ske då barnet är mellan 3–5 månader. Alla icke-födande föräldrar ska erbjudas ett samtal men det är frivilligt att delta. Samtalen sker i anslutning till ett ordinarie BVC-besök. Underlaget i förestående studie utgörs av 17 (av sammanlagt 43) i projektet dokumenterade enskilda föräldrasamtal där barn är närvarande under samtalet. I en inledande kodning markerades sekvenser i samtalen då pappan eller sköterskan interagerar med barnet samt sekvenser där barnets närvaro påkallar deras uppmärksamhet. Dessa sekvenser har transkriberats och kodats induktivt (Miles et al., 2020) och teman av återkommande interaktionella fenomen har vuxit fram genom

kodningsarbetet. De exempel som används i denna artikel är från tre videoinspelade interaktioner från tre olika BVC. Vi kommer i denna artikel att fokusera på fem återkommande fenomen:

Tal ”till och genom” barnet. När sköterskor och pappor tilltalar barnet använder de ofta ett skiktat tilltal (Näslund, 2012) och tilltalar den andra vuxna samtidigt som de pratar med barnet. De vuxna pratar till varandra genom att tala ”till och genom” barnet (Zanini & González-Martínez, 2015).

Tal till barnet vid topiksifte. Barnet inkluderas ibland som samtalsdeltagare vid övergångar mellan olika samtalsämnen eller faser i den institutionella praktiken.

Parallell kontakt. Under pågående enskilda föräldrasamtal uppstår återkommande ett parallellt samspel mellan sköterska och barn eller pappa och barn. Pappan kan exempelvis ”gulla” med barnet under samtalet eller så håller sköterskan upp en leksak framför barnet för att det ska ha något att titta på medan hon samtalar med pappan.

Samspel med barnet som pedagogisk resurs. Interaktion med barnet (verbal eller kroppslig) leder ibland till att sköterskor och pappor använder samspelet som exempel för att diskutera exempelvis olika former av omsorg om barnet eller utvecklingsfaser.

Barnet som stör. Barnets kommunicerande och agerande kan också störa det pågående enskilda föräldrasamtalet och avbryta sköterskans arbete med att genomföra samtalet.

Nedan kommer vi att ge exempel på dessa fenomen och med hjälp av samtalsanalytiska metoder beskriva och resonera kring dess funktion i de enskilda föräldrasamtalen. Samtalsanalys är en väl etablerad forskningstradition med intresse för detaljerade analyser av naturligt förekommande interaktion (Schegloff, 1988). Samtalsanalys erbjuder metodologiska verktyg för att beskriva och analysera hur social ordning produceras och upprätthålls i vardagliga samtal. Genom att studera exempelvis sociala kategoriseringar, turtagning och användningen av pauser i naturligt förekommande interaktion visar samtalsanalytikern hur deltagare med hjälp av sådana resurser utför sociala handlingar och aktiviteter (Bertils, 2022). Ledd av antagandet att inga detaljer i interaktion kan bli avfärdade som oordnade, tillfälliga eller irrelevanta (Heritage, 1984) så uppmuntrar det till nära granskning av såväl verbal som ickeverbal interaktion, synliggjord genom detaljerade transkriptioner (se transkriptionsnyckel i appendix).

Resultat

Tal ”till och genom” barnet och tal till barnet vid topikskiften

Vårt första empiriska exempel används för att exemplifiera två förekommande fenomen: tal till barnet vid övergångar mellan det institutionella samtalets faser (Adelswärd, 1988) eller byten av topiker (Norrby, 2014) samt tal ”till och genom” barnet, det vill säga sekvenser där sköterskan eller pappan adresserar barnet men där talet också riktar sig till den andra vuxna samtalsdeltagaren.

Excerpt 1. Deltagare: sköterska (S1), pappa (P1) och barn (B1). Pappan sitter med sin 5 månaders bebis i knät och sköterskan sitter mitt emot. Pappan håller barnet i famnen och vaggar henne lite då hon gnäller. Sköterskan avrundar det enskilda föräldrasamtalet.

- 1 S1: Och som sagt skulle det va så att det liksom dyker upp någonting efter
 2 S1: samtalet ehm kring dom här sakerna som du har [delat] med dig [av nu]
 3 B1: [ehy]
 4 P1: (tittar ner på barnet) [va] mm
 5 S1: så får du jättegärna höra av [dig till mig] (nickar)
 6 B1: [he: he he]
 7 P1: [absolut]
 8 S1: så [hjälp] vi åt att guida vidare
 9 P1: [ja:]
 10 B1: Eeh:
 11 P1: [Absolut ja]
 12 S1: [jmm ska] vi ta och kolla lite längd och vikt på dig då fröken!= (tittar på
 13 S1: barnet)
 14 P1: =Ja:
 15 S1: †Ska vi göra det får pappa klä av dig†

I detta exempel tilltalar sköterskan barnet på rad 13 med en fråga: ”Ska vi ta och kolla lite längd och vikt på dig då fröken?” Sköterskan använder sig av en rad kontextualiseringssignaler (Gumperz, 1992) som visar att hon tilltalar barnet. Tydligast är att sköterskans röstkvalitet ändras till vad som brukar betecknas som babytalk (Solomon, 2011) och att hon tittar mot barnet. Men pappan uppfattar att han också är tilltalad vilket visas av responsen på rad 14. Sköterskans fråga är första ledet i närhetsparet fråga – svar och som sådant kräver det en respons (Heritage & Clayman, 2010). Emellertid är det inte barnet som svarar (eller har förmåga att svara) utan det är pappan som upprätthåller samtalsordningen (Sacks et al., 1974) genom att svara på sköterskans fråga. Pappans svar (rad 14) bekräftas av sköterskan (rad 15) med ytterligare en fråga riktad till barnet. Sköterskan frågar barnet ”får pappa klä av dig?” och genom den skiktade rösten ger hon pappan instruktioner för vad han förväntas göra för att för att hjälpa sköterskan att genomföra ordinarie tillväxtkontroll. Sköterskans skiktade röst (Näslund, 2012) används här strategiskt för att komma vidare i den institutionella aktiviteten. Men den skiktade rösten kan också fylla flera funktioner. I

samtalet som föregår den transkriberade interaktionen har pappan berättat om den svåra uppväxtsituation som han själv hade som barn. Det är detta sköterskan refererar till när hon på rad 1–5 uppmanar pappan att höra av sig igen om han har behov. Att direkt vända sig till barnet och tilltala det blir här resurs i sköterskans fasdarbete (Goffman, 1981). Tidigare forskning visar hur läkare använder tilltal till barn vid läkarbesök för att på ett mindre ansiktsshotande sätt delge föräldrarna instruktioner om hur barnens sjukdomstillstånd ska hanteras (Aronsson, 1991) eller kritisera föräldrarnas omvårdnad av barnet (Zanini & González-Martínez, 2015). Denna forskning visar hur skiktat tal kan användas som en resurs för att hantera interpersonell interaktion i institutionella kontexter och i ljuset av detta kan sköterskans skiktade tal förstås som en resurs för att på ett mer naturligt sätt att byta ämne från pappans svåra uppväxt och inleda nästa fas i besöket.

Det är därigenom också ett exempel på ett hur barn tilltals av sköterskan vid övergångar mellan olika faser i det institutionella samtalet (Adelswärd, 1988; Heritage & Clayman, 2010). Som stöd för sköterskor finns en samtalsguide med teman att diskutera vid enskilda föräldrasamtal som många sköterskor också placerar synligt för pappan. I övergången mellan dessa teman eller i byten av samtalsämnen sker ibland tal till barnet. I interaktionen ovan sker talet i en övergång mellan två faser i BVC-besöket. Från det enskilda föräldrasamtalet till den ordinarie tillväxtkontrollen. Även om sköterskans tal på rad 12 är skiktat och innehåller instruktioner till pappan är det ett sätt att tydligt lyfta in barnet i samtalsramen (eng. frame, Goffman, 1974). Om fokus under det enskilda föräldrasamtalet har varit på pappan så är barnet i centrum för nästa fas av besöket och sköterskan markerar detta då hon genom sitt tilltal flyttar fokus i interaktionen från pappan till barnet. Återigen ser vi hur det skiktade tilltalet används som en resurs av sköterskan för att genomföra den institutionella uppgiften.

Parallell kontakt och samspel med barnet som pedagogisk resurs

När barn närvarar vid enskilda föräldrasamtal tar de plats på flera olika sätt. De sprattlar runt i pappornas famn, de söker ögonkontakt med sköterskan, de prövar rösten, jollrar eller blir hungriga. De gör sin närvaro påtaglig och både sköterska och förälder har ofta en parallell kontakt med barnet samtidigt som det enskilda föräldrasamtalet pågår. I materialet finns också exempel på hur sköterskor och pappor noterar barnets förehavanden och hur det blir ett samtalsämne i samtalet. Detta öppnar upp för pappor och sköterskor att använda sig av barnets kommunikation för att prata om barnets utveckling eller olika former av omsorg. Dessa två fenomen exemplifieras i excerptet nedan. Sköterskan inleder samtalet genom att fråga pappan om det är något särskilt han vill börja att prata om.

Excerpt 2. Deltagare: sköterska (S2), pappa (P2) och barn (B2). Pappan sitter med dottern i knät. Sköterskan sitter mitt emot honom vid ett runt bord.

- 1 P2: Pt nånting jag eh ja men kanske apropå barnet (pekar på samtalsguiden)
 2 S2: Ja
 3 P2: Det är ehm hur pass mycke man borde (.) eh vid den här åldern engagera
 4 P2: henne o försöka stimulera henne med liksom eh lek o läs o allt sånt där
 5 P2: hon är ju fortfarande ganska men så pass liten att hon inte förstår så
 6 P2: mycket
 7 B2: (Släpper handduk på golvet)
 8 P2: men jag vet liksom inte hur my- (lutar sig fram och plockar upp
 9 P2: handduken) ja men precis hur hur man eh vad forskningen säger till
 10 P2: exempel eller vad som rekommenderas-
 11 S2: Mm
 12 P2: i termer av hur mycket man ska försöka [göra] aktiva=
 13 B2: [Mm]
 14 P2: =saker med henne eller lära henne saker
 15 S2: Mm att vara med henne å att liksom se henne å så som du har henne
 16 P2: Mm
 17 S2: å bära henna i bärsele å så det kommer man väldigt långt med jag tänker
 18 S2: när hon låg ner här på skötbordet så var hon väldigt intresserad av
 19 S2: mobilen å titta å så det är ju ofta att det som rör sig lite så...
 20 S2: (Rader borttagna)
 21 S2: ...en rolig sak är ju som hon gjorde nu tappa saker på golvet å få dig å
 22 S2: plocka upp
 23 P2: Mm
 24 S2: Den leken kan ni göra tusen miljoner [*gång*] eh så då får=
 25 P2: [*mmhm*]
 26 S2: =du väl se *hur ofta du orkar* testa tyngdlagen

Pappans inledande fråga utvecklas under flera turer (rad 1-14) och han efterfrågar information om vad forskningen säger om att stimulera barn med lek och läsning. Samtidigt som han gör det släpper barnet en handduk på golvet och pappan böjer sig ner för att plocka upp den. Genom sin fråga antar han en epistemisk hållning (eng. epistemic stance, Heritage, 2012) som mindre vetande och positionerar sköterskan som expert som förväntas besitta kunskap om forskning om barns utveckling. Men istället för att legitimera sina råd genom hänvisning till forskning hänvisar sköterskan till hur barnet betett sig tidigare under besöket då det låg på skötbordet. Barnets göranden före och under samtalet är erfarenheter som sköterskan och pappan delar, där de har mer likvärdig epistemisk status (eng. epistemic status, Heritage, 2012) jämfört med forskning om barns utveckling. Sköterskan noterar också samspelet mellan pappa och barn, då barnet släpper handduken och att pappan plockar upp den, och beskriver samspelet som en lek och utforskande av tyngdlagen. Barnets (icke-verbala) kommunikativa handling (att släppa handduken på golvet) leder till ett samspel mellan barnet och pappan. Ett samspel som sköterskan också använder som gemensam referenspunkt utifrån vilken hon kan förmedla sina kunskaper om barns utveckling, lek och lärande. Interaktionen i excerptet är ett av flera exempel i materialet där barnets agerande och samspelet mellan vuxen och barn blir till en pedagogisk resurs för sköterskan att använda sig av.

Barn som stör

Det är inte alltid som barnets agerande och kommunikation blir en resurs i interaktionen. Istället kan det behandlas som ett störningsmoment. Något som det tredje och sista empiriska exemplet illustrerar. Barnet har getts vaccin i båda låren en stund innan samtalet börjar och har inte riktigt kommit till ro utan snyftar, gnäller och gråter under delar av samtalet.

Excerpt 3. Deltagare: sköterska (S3), pappa (P3) och barn (B3). Pappan sitter med barnet i famnen. Sköterskan sitter mitt emot vid sitt skrivbord.

1 B3: (Gnäller)
2 S3: Har du nånting som du gör regelbundet så att du kommer iväg på kvällarna
3 S3: ibland eller
4 B3: (Gnäller mer intensivt samtidigt som S och P pratar)
5 P3: Ja men jag har eh jag eh idrottat lite grann så att det är en kväll eller
6 P3: eftermiddag i veckan som jag är iväg
7 S3: Ja
8 P3: Å sportar lite och så
9 S3: Ja
10 P3: Så absolut
11 S3: Å den känns tillåten och inte stressad
12 P3: Nej
13 B3: (Gnället ökar till skrik)
14 S3: Nej (ohb)
15 P3: (tittar på barnet) Blev du arg igen ssh ssh shh ssh
16 S3: Mm tja vad kom du på fick vi inte snacka såhär länge
17 B3: (Skriker)
18 P3: Ssh ssh ssh ssh vad händer (ohb) (.) (ohb) (P klappar barnet i rumpan och
19 P3: pillar med nappen i barnets mun)
20 S3: Det var nån som stack mig pappa
21 P3: *Jaha*
22 S3: Hehehe
23 P3: (Klappar om barnet) det blir bra nu ssh ssh
24 B3: (Skriker)
25 P3: (Ohb)
26 S3: tja
27 B3: (Gnäller med minskad intensitet)
28 P3: (Vänd mot barnet) Jaha (.) har du jobbigt
29 S3: tja livet är bra hårt
30 B3: (Snyftar)
31 P3: *jaha* Nej då men vad gäller vad gäller mina eh aktiviteter vi försöker
32 P3: ju ha planera så gott vi kan
33 S3: Ja

I den samtalsmall som sköterskor utgår ifrån ingår att ställa frågor om pappans mående och ofta diskuteras teman som pappans möjligheter till återhämtning. I excerpt tre samtalar pappa och sköterska om pappans träning när barnets gnäll och skrik avbryter interaktionen. Genom tydliga kontextualiseringssignaler (Gumperz, 1992) förändrar pappan (rad 15) barnets deltagarstatus (Goffman, 1979) genom att tilltala det och interaktionen går från att vara dyadisk till triadisk under en kortare sekvens (Schegloff, 2007). Både sköterska och pappa använder ett skiktat tilltal med barnet som den adresserade mottagaren (Zanini & González-Martínez, 2015) samtidigt som de upprätthåller samtalsordningen

(Sacks et al., 1974) i interaktionen genom att svara på varandras turer (rad 15-29). Det skiktade tilltalet har här funktionen att dels gemensamt försöka trösta barnet (pappans vyschande och sköterskans användning av babytalk (Solomon, 2011) samtidigt som det också används för att legitimera barnets skrik. Exempelvis använder sköterskan buktaleri (Zanini & González-Martínez, 2015) för att ge en redogörelse (eng. account, Heritage, 1988) till varför barnet skriker och med sin kommentar på rad 29 intar hon ståndpunkten (eng stance, Kiesling, 2022) att barnets upplevda obehag är något som ingår i att leva. Något som pappan med sitt skratt bekräftar. Det skiktade talet blir en resurs för att legitimera och avdramatisera ett avbrott i det enskilda föräldrasamtalet. I det ögonblick som barnet lugnat sig återgår interaktionen till att vara dyadisk och pappan återupptar topiken träning. Excerpt tre är ett exempel på hur barnets verbala eller kroppsliga kommunicerande innebär att de vuxna ibland avbryter den institutionella aktiviteten för att gemensamt hantera barnet som ett störningsmoment. I excerptet ser vi återigen hur det skiktade talet får en ansiktsräddande (Goffman, 1981) funktion. Genom att rama in gråten och skriken som legitima och naturliga behöver varken pappan eller sköterskan hållas ansvarig för störningen av den institutionella praktiken.

Diskussion

Med samtalsanalytiska verktyg har vi analyserat interaktion vid enskilda föräldrasamtal på BVC då barn är närvarande. Det pre-verbala barnet gör sin närvaro påtaglig, kommunicerar på olika sätt med de vuxna i rummet och blir inte sällan också deltagare (Goffman, 1979) i samtalet. I artikeln har vi lyft fem fenomen som är återkommande. Med utgångspunkt i våra analyser vill vi mena att barnets närvaro tydligt påverkar samtalets form och innehåll. Som påpekats av andra forskare kan den skiktade rösten, det vill säga tal till den andra vuxna ”till och genom” barnet (Zanini & González-Martínez, 2015), användas som resurs av både pappan och sköterskan. Barnets kommunikation och agerande kan också bli en pedagogisk resurs som sköterskorna kan hänvisa till när de med pappan samtalar om olika former av omsorg för barnet. Men ett närvarande barn kan också störa den dyadiska samtalsordning som förordas i de styrdokument och samtalsstöd som sköterskorna har att tillgå (SKR, 2024).

Vi vill i denna studie varken förorda att barnet ska vara närvarande eller att föräldern bör vara ensam med sköterskan under det enskilda samtalet. Förhoppningen är snarare att ge underlag för en diskussion inom professionen om konsekvenser av barns närvaro. Och också uppmuntra till fortsatta samtal om pre-verbala barn som samtalsdeltagare under BVC-besök.

Transkriptionsnyckel

-	Markerar avbrott av tal
=	Markerar samtidigt tal
[]	Markerar överlappande tal
()	Kommenterar transkriptionen
↑	Höjt tonläge
(1,0)	Längre pauser uppmätt i sekunder
(.)	Markerar mikropaus
*	Skrattande röst

Referenser

- Adelswärd, V. (1988). *Styles of success: On impression management as collaborative action in job interviews*. Tema, Linköpings universitet.
- Aronsson, K. (1991). Pediatriska samtal och social distans. En kritisk diskussion av Brown & Levinsons samtalsmodell. *Socialmedicinsk Tidskrift*, 68, 438–446.
- Bertils, K. (2022). *Feber i interaktion: Kropp, kunskap och legitimitet i svenska primärvårdssamtal*. Diss. Uppsala universitet.
- Fägerskiöld, A. (2006). Support of fathers of infants by the child health nurse. *Scandinavian Journal of Caring Sciences*, 20(1), 79–85.
- Goffman, E. (1974). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. Harvard University Press.
- Goffman, E. (1979). Footing. *Semiotica*, 25(1–2), 1–30.
- Goffman, E. (1981). *Forms of talk*. University of Pennsylvania Press.
- Goodwin, M. H. (2006). *The hidden life of girls: games of stance, status, and exclusion* (1st edition). Wiley-Blackwell.
- Gumperz, J. (1992). Contextualization and understanding. In A. Duranti & C. Goodwin (Eds.), *Rethinking context: Language as an interactive phenomenon* (pp. 229–252). Cambridge UP.
- Heritage, J. (1984). *Garfinkel and ethnomethodology*. Polity press
- Heritage, J. (1988). Explanations as accounts: A conversation analytic perspective. In *Analyzing everyday explanation: A casebook of methods* (pp. 127–144). Sage Publications.
- Heritage, J. (2012). The epistemic engine: Sequence organization and territories of knowledge. *Research on Language and Social Interaction*, 45(1), 30–52.
- Heritage, J., & Clayman, S. (2010). *Talk in action: Interactions, identities, and institutions* (1st edition). Wiley-Blackwell.

- Kiesling, S. F. (2022). Stance and stancetaking. *Annual Review of Linguistics*, 8, 409–426.
- Larsson, M., Eriksson, I., Johansson, K., Stigsson, A.-K., Svahn, R., Wetterström, J., & Wilhsson, M. (2020). Individual parental conversations with non-birthing parents. *Primary Health Care Research & Development*, 21 (e25), 1-8.
- Miles, M. B., Huberman, A. M., & Saldaña, J. (2020). *Qualitative data analysis: A methods sourcebook*. SAGE.
- Näslund, S. (2012). I begynnelsen var Ordet – tal genom ofödda och nyfödda på förlossningsavdelningen. *Språk och Stil*, 22(2), 185–214.
- Norrby, C. (2014). *Samtalsanalys: Så gör vi när vi pratar med varandra*. Studentlitteratur.
- Ochs, E., Graesch, A. P., Mittmann, A., Bradbury, T., & Repetti, R. (2006). Video ethnography and ethnoarchaeological tracking. In M. Pitt-Catsouphes, E. E. Kossek, & S. Sweet (Eds.), *The work and family handbook: Multi-disciplinary perspectives and approaches* (1st edition, pp. 387–409). Routledge.
- Premberg, Å. (2011). *Förstagångsfäderns upplevelser av föräldrautbildning, förlossning och första året som far*. Göteborgs universitet.
- Rindstedt, C. (2013). Pain and nurses' emotion work in a paediatric clinic: Treatment procedures and nurse-child alignments. *Communication & Medicine*, 10(1), 51–61.
- Sacks, H., Schegloff, E. A., & Jefferson, G. (1974). A simplest systematics for the organization of turn-taking for conversation. *Language*, 50(4), 696–735.
- Schegloff, E. A. (1988). Goffman and the analysis of conversation. In A. Wootton & P. Drew (Eds.), *Erving Goffman: Exploring the interaction order* (pp. 89–135). Polity P.
- Schegloff, E. A. (2007). *Sequence organization in interaction*. Cambridge University Press.
- SKL. (2018). *Maskulinitet och jämställt föräldraskap*. Sveriges Kommuner och Landsting.
- SKR. (2024). *Rikshandboken i barnhälsovård*.
- Socialstyrelsen. (2014). *Vägledning för barnhälsovården*. Socialstyrelsen.
- Solomon, O. (2011). Rethinking baby talk. In A. Duranti, E. Ochs, & B. B. Schieffelin (Eds.), *The handbook of language socialization* (pp. 121–149). John Wiley & Sons, Incorporated.
- Wells, M. B., Massoudi, P., & Bergström, M. (2017). Swedish child health nurses treat fathers more equally in 2014 than 2004, but mothers remain their primary focus. *Acta Paediatrica*, 106(8), 1302–1308.
- Zanini, C., & González-Martínez, E. (2015). Talking to/through the baby to produce and manage disaffiliation during well-child visits. In F. H. G. Chevalier & J. Moore (Eds.), *Producing and managing restricted activities* (UK ed. edition, pp. 305–336). John Benjamins Publishing.